

[Bolvig]

Vi må naturligvis gøre alt for at ændre forholdene i Sydafrika – jeg deler hr. Steen Folkes afsky for verdens eneste apartheidregime – men det, jeg ønsker, er en drøftelse af, hvilke metoder vi bør anvende, hvilket værktøj vi agter at benytte.

Jeg har, som hr. Steen Folke ved, ofte anmodet regeringen om at undersøge effekten af at forlange en progressiv politik af danske – vestlige – firmaer, så vi ved at bruge disse vestlige brohoveder kan omstyrte raceadskillelsespolitikken. Mange sorte hævder, at det vil være langt den bedste politik.

Jeg har anmodet om, at vi optager kontakt med de hvide modstandere, der jo arbejder energisk på at styrte det nationalistiske regime og på at indføre et multiracialt samfund. Derfor forekommer det mig tåbeligt, at vi fra Norden eller den vestlige verden i øvrigt overhovedet ikke forsøger at skabe kontakt til denne gruppe modstandere, der, som jeg sagde før, måske udgør den eneste chance for at gennemtvinge et fredeligt systemskifte.

Jeg har foreslået – også uden held – at vi vurderer effekten af en samkvemsboykot, der jo netop går ud over de grupper, vi især agter at ramme. Hvis vi ikke vil forsøge disse løsninger og ikke kan få en drøftelse i gang, er der vel kun en økonomisk boykot tilbage, og så ved hr. Steen Folke også, at vi er villige til at fremme bestræbelserne herfor.

Jeg synes, hr. Kelm-Hansen og socialdemokratiet undervurderer betydningen af, at der er vestlige lande, der solidariserer sig med de undertrykte. Hvis de undertrykte føler sig totalt svigtet af Vesten, ved hr. Kelm-Hansen godt, hvor de henvender sig, og det ville være en katastrofe på overordentlig mange områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en krisepolitik på lønmodtagernes betingelser.

[Af Gert Petersen (SF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 32. Fremsat 12/12 79).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):**

Det forslag til folketingsbeslutning, vi i dag har til behandling, blev fremsat den 12. december 1979 midt under folketingets arbejde med regeringens helhedsplan. Regeringsplanen vil i løbet af foråret blive fulgt op af en række andre initiativer, der er under overvejelse i regeringen og vil blive forelagt folketinget.

SFs forslag er benævnt »en krisepolitik på lønmodtagernes betingelser«. Jeg kan være enig i, at vi har meget alvorlige økonomiske vanskeligheder, som til stadighed må vurderes og overvejes i regeringen, folketinget og i den offentlige debat. De problemer, vi står over for, kræver samarbejde og forståelse inden for alle samfundsgrupper, og alle må vise afsavn; ingen kan diktere.

Uanset min gode vilje til at behandle forslaget må jeg dog straks afvise det, selv om jeg må medgive forslagsstillerne, at der er enkeltheder, der naturligt indgår i de initiativer, der allerede er taget eller vil blive foreslået for at løse vore økonomiske vanskeligheder. Forslaget falder i tre dele:

1. Indgreb til forbedring af betalingsbalancen.
2. Indgreb til forbedring af beskæftigelsen.
3. Indgreb til forbedring af den sociale balance.

Inden for den første gruppe sondres mellem hurtigtvirkende midler, midler til strukturomlægning af industri og andet erhvervsliv samt energi- og ressourcepolitik.

Det første forslag er en importafgift på 10 pct., der skal afvikles over to år. Om dette forslag kan jeg kort sige, at vi har anvendt dette middel engang og med et vist held. Afgiften blev imidlertid dengang anvendt i en anden situation, nemlig inden vi gik ind i EF, hvor vi kunne forudse en lettelse af betalingsbalancen som følge af EF-landbrugsord-